

Idem lib. 5. c. 34.

sia Constantinopolitana gubernacula suscepit. Sed invidia illustrem sapientia Ioannis splendorem non tulit, & in exilium ab aduersarijs missus ad vitam immortalem & cuiusvis molestia expertem migravit.

Soer. hist. Eccles. lib. 6. cap. 17.

Ioanne abdicato, *Arsacius* frater Nectarij, qui ante Ioannem [Chrysostomum] præclare admodum Episcopatum Constantinopolis administrauerat, iam ætate valde ingrauescente (amplius enim octoginta annos confecerat) illius vrbs Episcopus ordinatus est.

Id. eod. lib. c. 18.

Arsacius non diu illum gessit Episcopatum. Nam sequenti anno, ad secundum Consulatam Stiliconis, Anthenij autem primum, tertio Idus Nouembris mortem obiit. Cum autem de Episcopo deligendo à multis vehementer laboratum esset, & ob eam causam multum temporis præteriret, primo anno, Arcadio iam sextum Cos. & Probo primum, *Atticus*, vir pietate eximius, ex Sebastia Armeniæ oriundus, monasticum vitæ genus ab ineunte adolescentia excolens, doctrina sanè mediocri, sed prudentia naturaliter insita magis valens, Episcopus Constantinopolitanus creatus est.

Idem lib. 7. c. 26.

Post mortem Attici, de Episcopo deligendo vehementer certatum, dum alij alium in eo honoris gradu collocare laborarent. Tandemque *Sisinnius* ordinatus est pridie Cal. Martij, Theodosio duodecimum Consule, & Valentiniano juniore Augusto secundum.

Idem lib. 7. c. 29.

Post mortem Sisinnij, visum est Imperatori propter homines inanium rerum appetentes, neminem ex illa Ecclesia (licet multi Philippum, complures Proclum designatum cuperent) ad Episcopatum illum eligere: sed aduenam Antiochia accensere constituit, &c. Trimestri igitur spatio percurso, Antiochia Constantinopolim deducitur *Nestorius*, &c. qui Episcopus quarto Idus Aprilis ordinatus fuit. Sed cum impias contra Filium Dei blasphemias dixisset, Cyrillus & alij Episcopi qui aderant, eum in Concilio Ephesino Episcopatu abdicarunt.

Id. eod. l. cap. 34.

Trimestri spatio post abdicationem Nestorij percurso, *Maximianus* Episcopus designatur.

Idem eiusd. lib. cap. 39.

Is cum duos annos & menses quinque Ecclesiæ præfuisset, exijt è vita. Et Imperator Theodosius *Proclum* in sede Episcopali collocandum curauit.

Euagr. hist. Eccl. lib. 1. cap. 8.

Huic viam vniuersæ carnis conficienti successit *Flavianus*.

Idem lib. 2. c. 4.

Post Flavianum, *Anatolius* huius sedis Episcopus ordinatus est, qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Id. eod. lib. c. 11.

Mortuo Anatolio, sedem Episcopatus Constantinopolis vrbs primariæ capeffit *Gennadius*: cui *Acacius*, qui in eadem vrbe orphanorum collegio præfuerat, successit.

Idem lib. 5. c. 23.

Cum Acacius Episcopus Constantinopolis communem vniuersæ carnis viam esset ingressus, *Phranitas* Episcopatum illum capeffit.

Idem ibid.

Vbi Phranitas, qui quatuor solum menses eo Episcopatus munere fungebatur, è vita migravit, *Euphemius* Episcopus illius vrbs deligitur.

Idem ibid.

Imperator Euphemium Episcopatu eiecit.

Theodori lectoris collect. lib. 2.

Eligit autem Imperator Episcopum *Macedonium* quendam Presbyterum Ecclesiæ & Custodem. Populus verò seditionem mouet propter Euphemium, & ad Hippodromum supplicandi gratia currunt, at nihil efficiunt.

Idem ibid.

Euphemium Imperator in exilium abduci præcepit. Macedoniumque vehementer virens, vt Synodo Episcoporum congregata Chalcedonense